

פרשת מקץ – שבת חנוכה

נס פח השמן מופיע בגמרא במסכת שבת, מתאר שהמכבים ניסו להדליק את המנורה במקדש אך מצאו רק פח קטן של שמן שבכוחו לדלוך יום אחד בלבד, לכן שלחו להביא שמן טהור ממקום רחוק להביאו, במהלך ימים אלו דלק השמן שבפח הקטן במשך שמונה ימים שלמים עד שהביאו שמן חדש.

סיפור זה מכיל בתוכו רעיון לחיינו, כאשר החיים כולם מלאים טומאה, כאשר משתלט עלינו היצר הרע והתאוות, כאשר ההתנהגות השלילית מקיפה אותנו בכל המקומות, גם אז נשאר פח קטן של שמן טהור. בתוך האדם נשארת נקודת תום ויושר, נקודת שלמות שאיננה מיטמאת לעולם.

הנקודה הפנימית של המוסריות והיושר נראית קטנה ועדינה, כאילו כל רגע האדם עלול להישבר ולהיסחף אחרי הטומאה והשלילה של החיים. אך באמת בחנוכה אנו מבטאים את האמונה שהפנימיות הטהורה שבאדם מלאת עוצמה, שגם הפח הקטן, הזיק הקטן של היושר והצדק והמוסריות, מסוגל לדלוך שמונה ימים ולהחיות את האדם ואת החברה.

בבית הספר אנו מנסים לחנך את הילדים מתוך אמונה באותה נקודה פנימית של יושר וטהרה שיש בהם. מטרת החינוך (שרמוז בשם "חנוכה") היא להלהיב ולהגביר את אותו טוב פנימי שקיים בכל ילד. לכן איננו מנסים לאלף את הילדים למשהו שלא קיים בהם, אלא לפתח את פנימיותם הטובה והטהורה. מתוך שמחה ואמון גדול ביושר והטוב שבנפש האדם.

שבת שלום, יאיר שטראוס.

רב בית הספר משלב "קשת התקווה" באליקים

לתגובות: yairstr@gmail.com